



TUDOR ARGHEZI

(n. Ion Nae Theodorescu, 21 mai 1880, București – d. 14 iulie 1967, București)

Este unul dintre cei mai de văză reprezentanți ai literaturii române. A debutat în anul 1896, publicându-și primele versuri în revista „Liga Ortodoxă”, condusă de Alexandru Macedonski. La 19 ani a intrat la mănăstirea Cernica, unde a stat patru ani. În 1927 apare cu mare întârziere prima sa carte de poezii, *Cuvinte potrivite*. În 1929 publică prima sa carte de proză, *Icoane de lemn*. Va impune în literatura română ca specie literară tableta. În 1931 va publica placheta de versuri *Flori de mucegai*, legată, ca și *Poarta neagră*, de anii de detenție. A scris, între altele, teatru, proză (notabile fiind romanele *Cimitirul Bunului Dumnezeu*, *Vestire* și *Ochii Maicii Domnului*), pamflete, precum și literatură pentru copii.



GEORGE BACOVIA

(n. George Andone Vasiliu, 4/16 septembrie 1881, Bacău, – d. 22 mai 1957, București)

S-a format la școala simbolismului literar francez, de la care a fost inspirat stilul său unic pentru literatura română. Cea mai cunoscută operă a sa este poezia *Plumb*, care încoronează un volum de poezii cu același nume. Îi aparțin și volumele *Scânței galbene*, *Bucăți de noapte*, *Comedii în fond*, *Stanțe Burgheze*, iar alte poezii cunoscute sunt *Lacustră*, *Amurg violet*, *Liceu*. A fost în relații strânse de prietenie cu Alexandru Macedonski. Deși inițial a fost catalogat ca poet simbolist, ulterior a fost remarcat și ca cel care a pus bazele poeziei române moderne. Pe parcursul vieții sale s-a îmbolnăvea frecvent, fapt care a constituit o sursă marcantă a imaginilor sale poetice.



ION BARBU

(n. Dan Barbilian, 18 martie 1895, Câmpulung, Argeș – d. 11 august 1961, București)

A fost unul dintre cei mai importanți poeți români interbelici, reprezentant al modernismului literar românesc, dar și un renumit matematician. Studiază matematica la Facultatea de Științe din București, iar în 1929 susține teza de doctorat. A avut numeroase publicații în diverse reviste matematice. În plan literar, începe colaborarea la revista literară „Sburătorul” în 1919. În timpul liceului îl cunoaște pe viitorul critic literar Tudor Vianu, care îi devine foarte bun prieten. Debutul său literar a fost declanșat de un pariu cu acesta. Opera cea mai importantă o constituie volumul *Joc secund*, care conține și poeziile *Timbru*, *Înecatul*, *Suflet petrecut*, *Oul dogmatic*, *Isarlâk*, *Uvedenrode* etc.